

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

เอสรา คำนำ

ในพระ คัมภีร์ฮีบรูและพระ คัมภีร์ฉบับแปลกรีกโบราณ ได้รวมหนังสือเอสรา กับหนังสือเนหะ มี ยาห์ เข้าเป็นเล่มเดียวกัน หนังสือทั้งสองเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การตั้งสังคมขึ้นมาใหม่ ตามอย่างที่เคยเป็นมา แล้วในกฎของโมเสส เช่น ให้มีระบบนักบวช มีวิหาร มีเครื่องบูชาต่างๆ มีเทศกาลต่างๆ มีกำแพงเมือง และมีประชาชนที่ถูกอุทิศไว้สำหรับพระยาห์เวห์

เอสรา บทที่ ๑-๖: หลังจากกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซียชนะอาณาจักรบาบิโลน (ในปี ๕๓๙ ก่อน ค.ศ.) ท่านอนุญาตให้พวกเขลยทั้งคนเผ่ายูดาห์และเผ่าเบนยามินในบาบิโลนกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนของตน (ในปี ๕๓๘ ก่อน ค.ศ.) เซซ บัสซาร์เป็นคนที่นำพวกเขา กลับไปที่ยูดาห์ แล้วพวกเขาเริ่มสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ แต่พวกเขาท้อใจ เริ่มกลัวชนชาติอื่นๆก็เลยหยุดสร้างวิหารไป เป็นเวลาถึงสิบหกปี (ในปี ๕๒๖-๕๒๐ ก่อน ค.ศ.; เอสรา ๔:๒๔) ต่อจากนั้นเศรุบเบลเจ้าเมืองเยรูซาเล็ม โยชูวานักบวชสูงสุด อักกัยผู้พูดแทนพระเจ้า และเศคาริยาห์ผู้พูดแทนพระเจ้า ได้นำประชาชนให้สร้างวิหารต่อจนเสร็จในปี ๕๑๖ ก่อน ค.ศ.

เอสรา บทที่ ๗:๑๐: ในปี ๔๕๘ ก่อน ค.ศ. เอสรานำคนเผ่ายูดาห์อีกชุดหนึ่งที่กลับจากบาบิโลนไปที่เมืองเยรูซาเล็ม เขาเอาของ ขวัญสำหรับตกแต่งวิหารมา

ด้วย และเขาได้สอนประชาชนเรื่องคำสั่งสอนของโมเสส เหมือนกับที่เขียนไว้ในหนังสือเอสรา ๗:๑๐ ว่า “เพราะว่าเอสราได้อุทิศตัวในการศึกษากฎคำสอนของพระยาห์เวห์ ในการทำตามกฎนั้น และในการสั่งสอนกฎระเบียบและกฎหมายของพระองค์ในอิสราเอล”

ไซรัสช่วยเขลยกลับมา

(๒ พศด. ๓๖:๒๒-๒๓)

๑ ในปีแรก ที่ไซรัส ขึ้นเป็นกษัตริย์ของเปอร์เซีย พระยาห์เวห์ได้กระตุ้นให้กษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย ประกาศไปทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ และเขียนออกมาเป็นกฎหมายด้วย เพื่อสิ่งที่พระยาห์เวห์พูดผ่านมาทางปากของเยเรมีย์ยาห์ † จะได้เกิดขึ้นจริง ประกาศนั้นว่าอย่างนี้ คือ

๒ “กษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย พูดว่าอย่างนี้

“พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ ได้มอบอาณาจักรทุกแห่งบนโลกให้กับเรา พระองค์ยังได้มอบหมายให้เราสร้างวิหารให้กับพระองค์ที่เมืองเยรูซาเล็ม ในยูดาห์ “มีใครบ้างในกลุ่มพวกเจ้าทั้งหมดนี้ที่เป็นคนของพระองค์ ขอให้พวกเขาขึ้นไปที่เมืองเยรูซาเล็มในยูดาห์ และสร้างวิหารของพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล คือพระเจ้าที่อยู่ในเยรูซาเล็ม ขอให้พระเจ้าของพวกเขายู่กับพวกเขาด้วย “คนที่ไม่ใช่ชาวยิวที่อาศัยอยู่ตามที่ต่างๆที่มีคนยิวหลงเหลืออยู่ † จะต้องช่วยยิวบริจาคเงิน และทองคำ ข้าวของเครื่องใช้และสัตว์ต่างๆรวม ทั้งของ ถวายที่ได้ด้วยความสมัคร

*๑:๑ ในปีแรก หมายถึงปี ๕๓๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

†๑:๑ ไซรัส กำลังพูดถึง ไซรัสที่สอง ที่ชนะบาบิโลน ในปี ๕๓๙ ก่อนพระเยซูมาเกิด และอนุญาตให้ชาวยิวเริ่มกลับเมืองเยรูซาเล็มในปี ๕๓๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡๑:๑ เยเรมีย์ยาห์ ดูที่หนังสือ เยเรมีย์ยาห์บทที่ ๒๕:๑๒-๑๔ และบทที่ ๕๑

†๑:๔ คนยิวหลงเหลืออยู่ คนที่หลบหนีจากความหายนะ ในที่นี้หมายถึง พวกชาวยิว ที่รอดพ้นจากการถูกทำลายโดยกองทัพของศัตรูของพวกเขาในยูดาห์และอิสราเอล

§๑:๔ คนที่ไม่ใช่ชาวยิว ... หลงเหลืออยู่ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “พวกชาวยิวที่เหลืออยู่ในทุกๆแห่งที่คนกลับมาอาศัยอยู่ ควรช่วยเหลือพวกเขา”

ใจ ให้แก่วิหารของพระเจ้าในเมือง
เยรูซาเล็ม”

๕ แล้วพวกหัวหน้าของตระกูลยูดาห์และ
เบนยามิน รวมทั้งนักบวชทั้งหลาย และพวก
ชาวเลวีต่างก็ลุกขึ้นเตรียมตัวจากไป คือ ทุก
คนที่พระเจ้าได้กระตุนให้ขึ้นไปสร้างวิหาร
ของพระยาห์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็มขึ้นมา
ใหม่ ๖ เพื่อนบ้านของชาวยิวทุกคนได้ช่วย
พวกเขา ด้วยการให้สิ่งของต่างๆที่ทำจาก
เงินรวมทั้งทองคำ ข้าวของเครื่องใช้ และ
สัตว์ต่างๆตลอดจนของมีค่า และของถวายที่
ให้ด้วยความสมัครใจ ๗ กษัตริย์ไซรัสได้อา
พวกเครื่องใช้ต่างๆสำหรับวิหารของพระ
ยาห์เวห์ออกมา เป็นเครื่องใช้ที่กษัตริย์เนบู
คัดเนสซาร์ ได้นำมาจากเมืองเยรูซาเล็ม
และเอามาเก็บรักษาไว้ในวิหารของเหล่า
เทพเจ้าของพระองค์ ๘ กษัตริย์ไซรัสแห่ง
เปอร์เซีย ได้มอบสิ่งของเหล่านี้ให้กับมิ
ทรดาท ผู้ดูแลด้านการเงินของกษัตริย์ และมี
ทรดาทก็ได้ตรวจนับของเหล่านี้ นั้น ให้กับ
เซซบัสซาร์ ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้นำของยูดาห์
๙ และนี่คือรายการทรัพย์สินเหล่านั้น
อ่างทองคำ สามสิบใบ
อ่างเงิน หนึ่งพันใบ
มิด ๓ ยี่สิบเก้าเล่ม
๑๐ ขามทองคำขนาดเล็ก สามสิบใบ
ขามเงินเข้าชุดกันขนาดเล็ก สี่ร้อยสิบใบ
ภาชนะอื่นๆหนึ่งพันใบ
๑๑ มีภาชนะที่ทำด้วยทองคำและเงินรวม
ทั้งสิ้น ห้าพันสี่ร้อยใบ เซซบัสซาร์ นำสิ่งของ
เหล่านี้ขึ้น มาที่เมืองเยรูซาเล็ม ตอนที่
พระเจ้านำตัวพวกเชลยออกจากบาบิโลนมา
ยังเมืองเยรูซาเล็ม

รายชื่อเชลยที่กลับมา

(นาหฺม. ๗:๔-๗๓)

๒ ต่อไป นี่คือรายชื่อของคนที่อยู่ใน
มณฑลยูดาห์ หลังจากที่ถูกส่งมาจากการ
ถูกจับไปเป็นเชลย ก่อนหน้านั้น กษัตริย์เนบู
คัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน ได้จับครอบครัว
พวกเขาไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ตอนนี้อยู่
พวกเขาได้กลับมาที่เมืองเยรูซาเล็มและยูดาห์
และต่างคนต่างก็กลับไปยังบ้านเมืองของตน
๒ พวกเขากลับมาพร้อมกับเศรูบบา
เบล ๓ เยชูอา เนหะมียาห์ เสโรอาห์ เรอโลย
าห์ โมเรเดคัย บิลชาน มิสปาร์ บิกวัย เรซุม
และบาอานาห์

- ๓ ต่อไป นี่คือจำนวนชายอิสราเอลของแต่ละ
ตระกูลที่ได้กลับมา
- ๔ ผู้สืบตระกูลปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบ
สองคน
- ๕ ผู้สืบตระกูลเซฟาทียาห์ สามร้อยเจ็ดสิบ
สองคน
- ๖ ผู้สืบตระกูลอาราห์ เจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าคน
- ๗ ผู้สืบตระกูลปาห์โมอัป คือ ตระกูลของเย
ชูอา และโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบสอง
คน
- ๘ ผู้สืบตระกูลเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่
คน
- ๙ ผู้สืบตระกูลศัทธู เก้าร้อยสี่สิบห้าคน
- ๑๐ ผู้สืบตระกูลศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน
- ๑๑ ผู้สืบตระกูลบานี หกร้อยสี่สิบสองคน
- ๑๒ ผู้สืบตระกูลเบมัย หกร้อยยี่สิบสามคน
- ๑๓ ผู้สืบตระกูลอัสกาต หนึ่งพันสองร้อยยี่สิบ
สองคน
- ๑๔ ผู้สืบตระกูลอาโดเนคัม หกร้อยหกสิบหก
คน
- ๑๕ ผู้สืบตระกูลบิกวัย สองพันห้าสิบหกคน
- ๑๖ ผู้สืบตระกูลอาติน สี่ร้อยห้าสิบสี่คน

* ๑:๗ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ กำลังพูดถึง กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ที่สอง ที่ครอบครองบา
บิโลน ตั้งแต่ปี ๖๐๕-๕๖๒ ก่อนพระเยซูมาเกิด พระองค์ได้เอาชนะเมืองเยรูซาเล็มสองครั้ง
ครั้งแรกในปี ๕๘๗ คราวนี้พระองค์ได้กวาดต้อนเอากษัตริย์เยโฮยาคิม กับประชาชนชั้นนำหนึ่ง
หมื่นคน พรอุมกับทรัพย์สินของวิหารและของวงกลับไปเมืองบาบิโลน ครั้งที่สองในปี ๕๘๖
ครั้งนี้พระองค์ได้ทำลายวิหาร และกวาดต้อนชนเผ่ายูดาห์และเบนยามินที่เหลือไป

† ๑:๙ มิด ความหมายในภาษาฮีบรู ยังไม่ชัดเจน

‡ ๒:๒ เศรูบบาเบล เขามีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เซซบัสซาร์

๑๖ ผู้สืบตระกูลอาเทอร์ คือเฮเซศิยาห์ เก้าสิบแปดคน
 ๑๗ ผู้สืบตระกูลเบไซ สามร้อยยี่สิบสามคน
 ๑๘ ผู้สืบตระกูลโยราห์ หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน
 ๑๙ ผู้สืบตระกูลซามูม สองร้อยยี่สิบสามคน
 ๒๐ ผู้สืบตระกูลกิบบาร์ เก้าสิบห้าคน
 ๒๑ ชายจากเมืองเบธเลเฮม หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน
 ๒๒ ชายจากเมืองเนโทฟาห์ ห้าสิบหกคน
 ๒๓ ชายจากเมืองอานาโธท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน
 ๒๔ ชายจากเมืองอัสมาเวท สี่สิบสองคน
 ๒๕ ชายจากเมืองคิริยาทอาริม เคพีราห์ และเบเอโรท เจ็ดร้อยยี่สิบสามคน
 ๒๖ ชายจากเมืองรามาห์ และเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน
 ๒๗ ชายจากเมืองมิดมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน
 ๒๘ ชายจากเมืองเบธเอล และอัย สองร้อยยี่สิบสามคน
 ๒๙ ชายจากเมืองเนโบ ห้าสิบสองคน
 ๓๐ ชายจากเมืองมักบิช หนึ่งร้อยห้าสิบหกคน
 ๓๑ ชายจากเมืองเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน
 ๓๒ ชายจากเมืองฮาริม สามร้อยยี่สิบคน
 ๓๓ ชายจากเมืองโลด ฮาดิด และโอไน เจ็ดร้อยยี่สิบห้าคน
 ๓๔ ชายจากเมืองเยริโค สามร้อยยี่สิบห้าคน
 ๓๕ ชายจากเมืองเสนาอาห์ สามพันหกร้อยสามสิบคน
 ๓๖ ต่อไปนี้คือพวกนักบวช ผู้สืบตระกูลเยดาياهو คือครอบครัวของเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน
 ๓๗ ผู้สืบตระกูลอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน
 ๓๘ ผู้สืบตระกูลปาซเซอร์ หนึ่งพันสองร้อยยี่สิบเจ็ดคน
 ๓๙ ผู้สืบตระกูลฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน
 ๔๐ ต่อไปนี้คือพวกชาวเลวี ผู้สืบตระกูลเยชูอา และซัดมีเอล คือครอบครัวไฮตาวียาห์ เจ็ดสิบสี่คน
 ๔๑ ต่อไปนี้คือพวกนักร้อง ผู้สืบตระกูลอาสาฟ หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน
 ๔๒ ต่อไปนี้คือพวกตระกูลของคนเฝ้าประตูวิหารได้แก่ ผู้สืบตระกูลซัลลูม อาเทอร์ ทัลโมน อักซูป ฮาธิธา โขบย รวมหนึ่งร้อยสามสิบเก้าคน

๔๓ ต่อไปนี้คือพวกตระกูลของคนรับใช้ประจำวิหารได้แก่ ผู้สืบตระกูลคีหะ ฮาสูฟา ทับบาโอท
 ๔๔ ตระกูลเคโรส ลีอาฮา พาโดน
 ๔๕ ตระกูลเลบานาห์ ฮากาบาห์ อักซูป
 ๔๖ ตระกูลฮากาบ ซัมลัย ฮานยาห์
 ๔๗ ตระกูลกิดเดล กาชาร์ เรออาฮ์
 ๔๘ ตระกูลเรชิน เนโคดา กัสชาม
 ๔๙ ตระกูลอูสซาห์ ปาเสอาห์ เบสสัย
 ๕๐ ตระกูลอัสนาห์ เมอูนิม เนฟีลิม
 ๕๑ ตระกูลบับนูก ฮาคูฟา ฮารฮูร์
 ๕๒ ตระกูลบัสลูท เมห์ตา ฮารซา
 ๕๓ ตระกูลบารโซส ลีเสรา เทมาห์
 ๕๔ ตระกูลเนซียาห์ ฮาทิฟา
 ๕๕ ต่อไปนี้คือผู้สืบตระกูลจากข้าราชการของซาโลมอน ตระกูลโสทัย หัสโสเฟเรท เปรูดา
 ๕๖ ตระกูลยาอาลาห์ ดารโคน กิดเดล
 ๕๗ ตระกูลเซฟาทิยาห์ ฮัทธิล โปเครทหัสซาบาอิม ฮามิ
 ๕๘ ผู้สืบตระกูลของคนรับใช้ของวิหารทุกคน และผู้สืบตระกูลข้าราชการของซาโลมอน รวมทั้งหมด สามร้อยเก้าสิบสองคน
 ๕๙ คนต่อไปนี้มาจากเมืองเทลเมลาห์ เมืองเทลหารซา เมืองเครูบ เมืองอัดดาน และเมืองอิมเมอร์ แต่พวกเขาไม่สามารถพิสูจน์ว่า บรรพบุรุษของพวกเขาเป็นชาวอิสราเอล
 ๖๐ ผู้สืบตระกูลเดไลยาห์ โทบิอาห์ เนโคดา รวมหกร้อยห้าสิบสองคน
 ๖๑ ผู้สืบตระกูลของพวกนักบวช คือตระกูลของฮาบายาห์ ฮักไซส และบารซิลลัย (บารซิลลัยคนนี้ได้แต่งงานกับ ลูกสาวของบารซิลลัยชาวกิเลอาด แล้วใช้ชื่อของพ่อตา)
 ๖๒ คนพวกนี้เมื่อค้นหาประวัติครอบครัวในสำมะโนครัวที่เป็นทางการ แต่หาไม่พบ ก็เลยถือว่าเป็นคนธรรมดา และชื่อของพวกเขาถูกตัดออกจากกลุ่มของพวกนักบวช
 ๖๓ ผู้ว่าราชการเมืองบอกกับพวกเขาว่า จะต้องไม่กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีนักบวชที่สามารถจะปรึกษากับ อูริมและทุมมิมว่าพวกนี้เป็นนักบวชจริงหรือไม่
 ๖๔-๖๕ ทูมซนทั้งหมดรวมกันมีสี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน ไม่นับทาสชายหญิงของพวกเขา ที่มีจำนวนเจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน นอกจากนั้นแล้วพวกเขา

ยังมีนัก ร้องทั้งหญิงและชายอีกสอง ร้อยคน ^{๖๖-๖๗} พวกเขามีมารวมเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว มีล่อสองร้อยสี่สิบห้าตัว มีลูฐี่ร้อยสามสิบห้าตัว และมีลาหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบตัว

^{๖๘}หัวหน้าครอบครัวบาง คน มาถึงวิหารของพระยาห์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็ม พวกเขาได้ถวายของด้วยความสมัครใจ ให้กับวิหารของพระเจ้า เพื่อเอาไปสร้างวิหารขึ้นมาใหม่บนสถานที่ดั้งเดิม ^{๖๙} พวกเขาได้ถวายตามกำลังความสามารถ พวกเขาได้ถวายเพื่อใช้ในงานนี้ให้กับกองคลัง เป็นทองคำประมาณห้าร้อยกิโลกรัม เงินประมาณสาม พันสี่ร้อยกิโลกรัม

^{๗๐}พวกนักบวช พวกชาวเลวี ประชาชนส่วนหนึ่ง พวกนักร้อง คนเฝ้าประตู และคนรับใช้ของวิหาร ได้ย้ายเข้ามาอยู่ตามเมืองของตน และชาวอิสราเอลที่เหลือทั้งหมด ก็ย้ายเข้ามาอยู่ตามเมืองของตนเหมือนกัน

สร้างแท่นบูชา

^๑เมื่อถึงเดือนเจ็ด และประชาชนชาวอิสราเอลได้อาศัยอยู่ตามเมืองต่างๆแล้ว ประชาชนทั้งหมดได้เข้ามาชุมนุมกันในเมืองเยรูซาเล็ม ^๒เยชูอา ลูกชายของโยชาดัก กับพวกเพื่อนักบวชด้วยกัน และเศรบบาเบล ลูกชายเฮอลที่ เอลกับญาติของเขา ได้เริ่มสร้างแท่นบูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อพวกเขาจะได้ถวายพวกเครื่องเผาบูชาทั้งตัวบนแท่นนั้น ตามที่ได้บันทึกไว้ในกฎบัญญัติของโมเสส ผู้เป็นคนของพระเจ้า

^๓พวกเขาสร้างแท่น บูชาขึ้นมาใหม่ไว้ตรงจุดเดิม เพราะกลัวประชาชนที่อยู่ล้อม รอบพวกเขา พวกเขาได้ถวายเครื่องเผาบูชาทั้งตัวบนแท่นบูชาต่อพระยาห์เวห์ ถวายทั้งเช้าและเย็น ^๔แล้วพวกเขาจึงฉลองเทศกาลอยู่เพิง ตามที่เขียนไว้ในกฎบัญญัติ พวกเขาถวายเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัวตามจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับเทศกาลแต่ละวัน ^๕และหลังจาก นั้น พวกเขาจึงถวายเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัวอย่างสม่ำเสมอ และถวายในวัน

พระจันทร์ใหม่ และถวายเครื่องบูชาทั้ง ตัวสำหรับทุกๆเทศกาลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ที่ได้กำหนดไว้ และพวกเขาได้ถวายเครื่องบูชาทั้ง ตัวสำหรับทุกๆ คน ที่ตั้งใจถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ด้วยความสมัครใจ ^๖พวกเขาเริ่มถวายเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัวต่อพระ ยาห์เวห์ ในวันที่หนึ่งของเดือนที่ เจ็ดด้วย ถึง แม้ว่าพวกเขายังไม่ไดวางรากฐานของวิหารของพระยาห์เวห์

สร้างวิหารใหม่

^๗แล้วพวกผู้คนที่ได้กลับมานั้นได้ให้เงินกับช่างตัด หินและช่างไม้ พวกเขายังส่งเสบียงอาหาร เหล้าองุ่น และน้ำมันมะกอกไปให้กับคนไซ ดอนและคนไทระ เพื่อให้พวกเขาทำท่อนไม้ สนธิ ดาร์ล่องทะเลจากเลบานอนไปยังยัฟฟา ตามคำอนุญาตที่พวกเขาได้รับจากกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย

^๘ในเดือนที่สอง ^๙ของปีที่สอง หลังจากที่พวกเขามาถึงวิหารของพระเจ้าในเยรูซาเล็ม เศรบบาเบล ลูกชายของเฮอลที่เอล และเยชูอา ลูกชายของโยชาดัก ก็เริ่มลงมือทำงานพร้อมกับพี่น้องทั้งหมดของพวกเขา คือพวกนักบวช พวกชาวเลวี และทุกคนที่เคยเป็นเชลยและได้กลับมาอยู่ที่เมืองเยรูซาเล็ม พวกเขาแต่งตั้งชาวเลวีที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไปให้เป็นหัวหน้าควบคุมงาน เพื่อสร้างวิหารของพระยาห์เวห์ขึ้นมาใหม่ ^{๑๐}เยชูอา กับพวกลูกชายและพี่น้องของเขา รวมทั้งซัดมีเอล บินนุย และโฮดาวิยาห์ พวกนี้เป็นลูกหลานของยูดาห์ พวกเขาได้ช่วยกันดูแลคนงานที่สร้างวิหารของพระเจ้า รวมทั้งพวกลูกชายของเฮนา ดัดและพวกลูกชายและพี่น้องของพวกเขาที่เป็นชาวเลวี ^{๑๑}เมื่อช่างก่อสร้างวางรากฐานให้กับวิหารของพระ ยาห์เวห์ พวกนักบวชที่แต่ง ตัวด้วยผ้า คลุมพิเศษพร้อมถือแตรอยู่ในมือ และพวกชาวเลวี ผู้เป็นลูกชายของอาสาฟ ซึ่งถือฉิ่งฉาบ ก็เข้าประจำที่เพื่อสรรเสริญพระ ยาห์เวห์ ตามคำสั่งของกษัตริย์ดาวิดแห่งอิสราเอล ^{๑๒}พวกเขา

* ๓:๑ เดือนเจ็ด หมายถึงเดือนกันยายน-ตุลาคม ปี ๕๓๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

† ๓:๘ เดือนที่สอง หมายถึงเดือนเมษายน-พฤษภาคม ปี ๕๓๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡ ๓:๑๐ ตามคำสั่ง ... แห่งอิสราเอล ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือ ๑ พงศาวดาร ๑๖:๔-๗

เขาต่างก็ร้อง เพลงรับ กันไปมา ในขณะที
สรรเสริญและขอบคุณพระ ยะห์เวห์ โดยร้อง
ว่า

“พระยะห์เวห์นั้นช่างดียิ่งนัก
ความ รึกมันคงของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอล
ยั่งยืนตลอดไป”

แล้วประชาชนทั้งหมดก็ให้ ร้องเสียง ดัง
สรรเสริญพระ ยะห์เวห์ เพราะรากฐานวิหาร
ของพระยะห์เวห์ได้วางเสร็จเรียบร้อยแล้ว

^{๑๒}แต่มีพวกนักบวชแก่ๆหลายคน รวม
ทั้งชาวเลวี และพวกหัวหน้าครอบครัว คน
เหล่านั้นเคยเห็นวิหารหลังเดิม เมื่อพวกนี้เห็น
รากฐานของวิหารหลังใหม่ที่ได้สร้างขึ้นมานี้
ต่างก็พากันร้อง ให้เสียงดัง ถึงแม้ว่าคนอื่นๆ
จำนวนมากจะให้ ร้องด้วยความดีใจก็ตาม
^{๑๓}ดัง นั้นจึงไม่มีใครสามารถแยกออกว่าอัน
ไหนเป็นเสียงให้ ร้องด้วยความยินดี หรืออัน
ไหนเป็นเสียงร้องให้ เพราะ ประชาชนต่าง
พากันให้ ร้องเสียงดังมาก จนสามารถได้ยิน
จากที่ไกลๆ

ศัตรูที่ไม่ต้องการให้สร้างวิหารใหม่

^{๑-๒}เมื่อพวกศัตรูของยู ดาห์และเบน ยา
มิน ได้ยินว่าพวกเขลยที่กลับมากำลัง
สร้างวิหารของพระ ยะห์เวห์ พระเจ้าของ
อิสราเอลขึ้นมาใหม่ พวกเขายิ่งมาพบ เศ
รูป บา เบล และพวกหัวหน้าครอบครัว พวก
ศัตรูพูดว่า “ให้พวก เราช่วยท่านสร้างด้วยสิ
เพราะเราก็มีสการพระเจ้าของท่าน เหมือน
กับท่าน และเราก็ได้ถวายเครื่องบูชาต่อ

พระองค์ ตั้งแต่วันที่กษัตริย์เอ สารฮัด โดน
แห่งอัสซีเรีย นำพวกเรามาที่นี่”

^๓แต่ เศ รูป บา เบล เยชูอา รวม ทั้งพวก
หัวหน้าครอบครัวที่เหลือในอิสราเอล พูดกับ
พวก เขาว่า “ไม่ ต้องมาช่วยพวก เราสร้าง
วิหารให้กับพระเจ้าของเราหรอก เพราะพวก
เราจะสร้างวิหารให้พระ ยะห์เวห์ พระเจ้า
ของอิสราเอลเอง ตามที่กษัตริย์ไซ รัสแห่ง
เปอร์เซียสั่งพวกเราไว้”

^๔เพราะอย่างนี้ ประชาชนที่อยู่ในแผ่นดิน
นั้น จึงได้พยายามทำให้คนยู ดาห์หมดกำลังใจ
และกลัวที่จะสร้างวิหาร “คนเหล่านั้นยัง
ได้ตัดสินบนพวกเจ้าหน้าที่ของเปอร์เซีย ให้
ขัด ขวางพวกคน ยิวมาตลอดตั้งแต่สมัยของ
กษัตริย์ไซ รัสแห่งเปอร์เซีย ไปจนถึงสมัย
ของกษัตริย์ดา ริอัสแห่งเปอร์เซีย เพื่อไม่ให้
คน ยิวทำตามแผนของพวก เขาที่จะสร้าง
วิหาร ^๖ในรัชกาลของกษัตริย์เซอ์ซีส ^๗ใน
ช่วงต้นรัชกาลของพระองค์ พวกศัตรูของ
คน ยิว ได้เขียนคำฟ้อง ร้องพวกชาว ยิว ที่
อาศัยอยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็ม

ศัตรูต่อต้านการสร้างเยรูซาเล็มใหม่

^๗เรื่องแบบ นี้ต่อ มากี่เกิด ขึ้นอีกในรัชกาล
ของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส ๕เมื่อ บิซลาม มิ
ทเรดาท และทาเบเอล รวมทั้งเพื่อนร่วมงาน
ของพวก เขา ได้เขียนคำร้องต่อกษัตริย์อาร
ทาเซอร์ซีสแห่งเปอร์เซีย ขอความนั้นเขียน
เป็นภาษาอารเมค และได้รับการแปลออกมา
(เรื่องราวต่อไปนี้จะเขียนเป็นภาษาอารเมค **)

* ๓:๑๑ **ร้อง เพลงรับ กันไปมา** หมายถึงกลุ่มหนึ่ง (พวกเลวี) ร้องท่อนแรก และอีกกลุ่ม
หนึ่ง (คนทั่วไป) ร้องรับท่อนที่สอง สลับกันไปมา ดูตัวอย่างเพลงประเภทนี้ได้จากหนังสือ
สดุดี ๑๑๑-๑๑๘, ๑๓๖

† ๓:๑๒ **ร้อง ให้เสียงดัง** ที่คนเหล่านี้ร้องให้เพราะเคยเห็นวิหารหลังเดิมที่ยิ่งใหญ่กว่านี้มาก
นัก จึงเสียใจมาก

‡ ๔:๑-๒ **เอ สารฮัด โดน** ได้ปกครองอัสซีเรีย ระหว่าง ปี ๖๘๑-๖๖๙ ก่อนพระเยซูมาเกิด
ประชาชนพวกนี้อาจถูกนำมาปาเลสไตน์ในปี ๖๗๗ หรือปี ๖๗๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด ตอนที
กษัตริย์เอสารฮัดโดนบุกซีเรีย

† ๔:๖ **เซอ์ซีส** หรืออีกชื่อหนึ่งว่า อาหสุเอรัส เป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ประมาณ ปี ๔๘๕-
๔๖๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด

§ ๔:๗ **อารทาเซอร์ซีส** เป็นกษัตริย์ของเปอร์เซีย ช่วงประมาณปี ๔๖๕-๔๒๔ ก่อนพระเยซูมา
เกิด พระองค์เป็นลูกชายของกษัตริย์เซอ์ซีส

** ๔:๗ **อารเมค** คือภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการของอาณาจักรเปอร์เซีย

๘^๙เรอธูม ผู้เป็นเจ้าของเมือง †และซิมชัยผู้ เป็นเลขาธิการ ได้เขียนจดหมายเพื่อต่อต้าน เมืองเยรูซาเล็ม ส่งไปให้กับกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส มีใจความว่า

๙ จากเรอธูม ผู้เป็นเจ้าของเมือง และซิมชัย ผู้ เป็นเลขาธิการ รวมทั้งเพื่อนร่วมงาน ของพวกเขา พวกเขาพิพากษา พวกทูตทั้งหลาย พวกเจ้าหน้าที่ พวกชาวเปอร์เซีย ชาวเอเรก ชาวบาบิโลน ชาวสุสาซึ่งก็คือชาวเอลาม ๑๐ และจากพวก ที่เหลืออยู่ คือพวกที่อาเซอร์บานีปอล †ผู้ยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงได้ขับไล่ออก จากประเทศของพวกเขา อาเซอร์บานีปอลให้คนพวก นี้ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ใน เมืองต่างๆของสะมาเรีย และในส่วน อื่นๆที่เหลือของแม่น้ำยูเฟรติสฝั่งตะวันตก

๑๐ (นี่คือสำเนาจดหมาย ที่พวกเขาส่งไปให้ กษัตริย์อารทาเซอร์ซีส)

ถึง กษัตริย์อารทาเซอร์ซีส จาก พวกผู้รับใช้ของพระองค์ ประชาชน ที่อยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส

๑๒ ขอเรียนให้กษัตริย์ทราบ ว่า พวก ชาวเยิวที่มาจากพระองค์ที่ได้มาหาพวก เรานั้น ตอน นี้พวกเขาได้ขึ้นไปตั้งเมือง เยรูซาเล็มและกำลังก่อสร้างเมืองขึ้น รัยนั้นขึ้นมาใหม่ เป็นเมืองที่ขบถก่อกอง กบฏ พวก เขากำลังสร้างกำแพง ให้แล้ว เสร็จ และกำลังซ่อมแซมพวก ฐานรากอยู่

๑๓ ขอเรียนให้กษัตริย์ทราบ ว่า ถ้า เมืองนั้นถูกสร้างขึ้นใหม่ และกำแพง เมืองถูกสร้างจนเสร็จสมบูรณ์แล้ว พวก เขาจะไม่ยอมส่งเครื่องบรรณาการ ภาษี และส่วย และในที่สุดคลังหลวงก็จะขาด รายได้ไป

๑๔ เนื่องจากเราไม่ เคยล้มช้าว แดง แกรงร้อนที่พระองค์เลี้ยงดูเรามา †เราจึง

เห็นว่าเป็นการไม่สมควรที่จะให้เกียรติ ของพระองค์ต้องเสื่อมเสียไป ด้วยเหตุ นี้เราจึงส่งสารนี้มาถึงพระองค์

๑๕ เพื่อพระองค์จะได้คืนความสุข บันทึก ของบรรพบุรุษของพระองค์ ในสมุด บันทึกนี้พระองค์จะได้คืน พบและเรียนรู้ ว่า เมืองเยรูซาเล็มนั้น เป็นเมืองที่ ขบถก่อกอง กบฏ ที่สร้างความเสียหาย ให้กับพวกกษัตริย์และประเทศต่างๆ และมีการปลุกระดมให้ก่อกอง กบฏภายในเมืองนั้นมาเป็นเวลาช้านานแล้ว นั้นเป็นเหตุที่เมืองเยรูซาเล็มถึงได้ถูก ทำลายไป

๑๖ เราขอรายงานให้พระองค์รู้ว่า ถ้า เมืองนั้นถูกสร้างขึ้นใหม่ และกำแพง เมืองถูกสร้างจนเสร็จแล้ว พระองค์จะ ไม่ ได้ครอบครองมณฑลฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำยูเฟรติสอีกต่อไป

๑๗ กษัตริย์จึงส่งสารตอบกลับมาว่า “ถึงเรอธูม ผู้เป็นเจ้าของเมือง และซิมชัย ผู้ เป็นเลขาธิการ รวมทั้งเพื่อนร่วมงาน ทั้งหลายของท่านที่อยู่ในสะมาเรีย และ ส่วนอื่นๆของอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติส ขอให้อยู่เย็นเป็นสุข

๑๘ ตอน นี้ จดหมายที่ท่านส่งมาถึง พวก เรา ได้แปลและอ่านให้เราฟังแล้ว ๑๙ เราได้สั่งให้ทำการตรวจ สอบ และ พวกเขาก็พบว่า เมืองเยรูซาเล็มนั้นเคย ลุก ขึ้นต่อ ต้านพวกกษัตริย์มาช้านาน แล้ว และเคยมีการ กบฏรวม ทั้งมีการ ก่อกองจลาจลในเมืองนั้นด้วย ๒๐ แต่ เคยมีกษัตริย์ผู้เรืองอำนาจบางองค์ซึ่ง ปกครองเมืองเยรูซาเล็ม และควบคุม เมืองทั้งหมดที่อยู่ฝั่งตรง ข้ามของแม่น้ำ กษัตริย์เหล่า นี้ได้ รับเครื่องบรรณาการ ภาษี และส่วย

* ๔:๘ ข้อ ๘ จากบทที่ ๔:๘ นี้ไปจนถึงบทที่ ๖:๑๘ ต้นฉบับเขียนเป็นภาษาอารเมค
† ๔:๘ เจ้าเมือง เป็นข้าราชการชั้นสูงที่อาศัยอยู่ในเมืองหลวงของแต่ละมณฑลที่ต้องรายงาน ต่อกษัตริย์
‡ ๔:๑๐ อาเซอร์บานีปอล เป็นกษัตริย์ของอัสซีเรีย ปี ๖๖๙-๖๓๓ ก่อนพระเยซูมาเกิด (หรือ อาจจะถึง ๖๒๗) ในข้อนี้ เขามีอีกชื่อหนึ่งในภาษาอารเมคว่า ไอสนอปาร์ แต่คนรู้จักเขาในชื่อ อาเซอร์บานีปอล
§ ๔:๑๔ ไม่เคยล้มช้าว ... เรามา หรือแปลตรงๆได้ว่า “เกลือของเราเป็นเกลือของวัง”

๒๑ ตอนนี้ ให้ท่านทั้งหลายออกคำสั่งให้คน ยิวพวก นั้นหยุดทำงานนี้ เพื่อไม่ให้เมืองนั้นถูกสร้างขึ้นมาใหม่ จนกว่าเราจะออกคำสั่งให้สร้างได้ ๒๒ ระวังให้ดี อย่าได้เพิกเฉยกับเรื่องนี้ เพื่อกษัตริย์จะได้ไม่ขาดรายได้อีกต่อไป”

๒๓ พอได้อ่านสำเนาจดหมายของกษัตริย์ อารทาเซอร์ซีส ให้กับเรซุมและซิมชัย ผู้เป็นเลขาธิการ รวมทั้งพวกเพื่อนร่วม งานของพวกเขาฟังแล้ว พวกเขาก็รีบไปหาพวกยิวที่เยรูซาเล็มทันที *

พวกเขาระงับการสร้างวิหาร

๒๔ แล้วพวก เขาก็ใช้กำลังบีบบังคับให้พวก ยิวหยุดทำงาน แล้วการสร้างวิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็มก็ถูกระงับลง และก็ไม่ได้สร้างต่ออีกเลย จนกระทั่งถึงปีที่สอง† ของกษัตริย์ดารีอัสแห่งเปอร์เซีย

๕ ๑ ต่อมาผู้พูด แทนพระเจ้า คือ ฮัก กัย ‡ และเศคาริยาห์ลูกชายของอิดโด ¶ ได้พูดแทนพระเจ้าต่อคนยิวที่อาศัยอยู่ในยูดาห์ และในเมืองเยรูซาเล็ม ในนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ ที่อยู่เหนือพวก เขาทั้ง หลาย ๒ แล้วเศรบบาเบล ลูกชายของเฮลลิที่เอล และเยชูอา ลูกชายของโยซาดัก ก็เริ่มสร้างวิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ และผู้พูดแทนพระเจ้าทั้งสองคนนี้ก็ได้อยู่และคอยสนับสนุนพวกเขา ๓ ในเวลานั้น ทัทเช เนย ซึ่งเป็นเจ้า เมืองทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส และเซธาร์โบเซนัย รวมทั้งเพื่อนร่วม งานของพวก เขา ก็ได้มาหาเศรบบาเบล และคนที่อยู่กับเศรบบาเบล และได้ถามพวก เขาว่า “ใครเป็นคนอนุญาตให้เจ้าสร้างวิหารนี้ขึ้นมาใหม่และทำงานไม้พวกนี้จนเสร็จ” ๔ พวก เขายังถามต่อ ไปอีกว่า “พวกคนงานที่สร้างตึกนี้มีชื่ออะไรบ้าง”

๕ แต่พระเจ้าได้สอดส่องดูแลพวกผู้ อาวุโสของชาว ยิวอยู่ และทัทเช เนยกับพรรคพวก

ไม่สามารถหยุดชาวยิวเหล่านั้นให้เลิกทำงานได้ ในช่วงที่พวกเขาส่งรายงานไปยังกษัตริย์ดารีอัส และกษัตริย์มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้นี้ตอบกลับมา

๖ นี่คือสำเนาจดหมายที่ ทัทเชเนย เจ้าเมืองทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส และเซธาร์โบเซนัย รวมทั้งบรรดาเพื่อนร่วมงาน ที่เป็นผู้ตรวจราชการเมือง ที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำ ได้ส่งไปถึงกษัตริย์ดารีอัส ๗ พวกเขาส่งรายงานไปให้กับกษัตริย์ และในจดหมายนั้นมีความว่าอย่างนี้ คือ

ถึง กษัตริย์ดารีอัส ขอให้พระองค์อยู่เย็นเป็นสุข

๘ “ขอให้พระองค์รู้ไว้เถิดว่า พวกเราได้ไปยังมณฑลยูดาห์เพื่อไปยังวิหารของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งกำลังถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยหินก้อนใหญ่ ส่วนนทอนไม้ก็กำลังติดตั้งบนฝาผนัง งานนี้กำลังดำเนินไปอย่างขยันขันแข็งและก้าวหน้าเป็นอย่างดี ในกำมือของพวกเขา

๙ แต่เมื่อพวก เราได้ถามพวกผู้ อาวุโสเหล่านั้นว่า “ใครเป็นคนอนุญาตให้สร้างวิหารนี้ขึ้นใหม่ และใครสั่งให้ทำงานไม้พวกนี้จนเสร็จ” ๑๐ เราได้ถามชื่อคนงานเหล่านั้นด้วย เพื่อพวกเราจะได้แจ้งให้พระองค์ทราบ เพื่อว่าเราจะ ได้จดรายชื่อกันของพวกคนเหล่านี้ นั่นที่เป็นหัวหน้าของพวกเขาไว้ ๑๑ พวกเราตอบพวกเรามาอย่างนี้ว่า

“พวก เราคือผู้รับ ใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และพวกเรา กำลังสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ ซึ่งเคยสร้างมาแล้วเมื่อหลายปีก่อน โดยกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งอิสราเอล ๑๒ แต่เป็นเพราะบรรพบุรุษของเรา ได้ทำให้พระเจ้าแห่งฟ้า สวรรค์โกรธ พระองค์จึงมอบพวกเราให้ตกไปอยู่ในกำ มือของกษัตริย์

* ๔:๒๓ ข้อ ๖-๒๓ นี้ เป็นเรื่องแทรก ระหว่างข้อ ๕ กับข้อ ๒๔ ซึ่งพูดถึงเรื่องที่คุณต่างชาติมาดูแลบ้านการสร้างสิ่งต่างๆในเมืองเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่งในภายหลัง ในเวลาที่ผู้เขียนเล่าให้ฟังนี้ ทั้งสองเหตุการณ์ก็เกิดขึ้นเรียบริยแล้ว

† ๔:๒๔ ปีที่สอง คือ ปีที่ ๕๒๐ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡ ๕:๑ ฮักกัย ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือฮักกัย บทที่ ๑:๑

¶ ๕:๑ เศคาริยาห์ลูกชายของอิดโด ดู เศคาริยาห์ บท ๑:๑

เนบูคัด เนสซาร์* แห่งบาบิโลนชาวเคลเดีย และกษัตริย์ก็ได้ทำลายวิหารแห่งหนึ่ง และจับตัวประชาชนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ๑๓ แต่ในปี แรกของรัชกาลกษัตริย์ไซรัสแห่งบาบิโลน พระองค์ได้มีคำสั่งให้สร้างวิหารของพระเจ้าแห่งนี้ขึ้นมาใหม่ ๑๔ ยังมีเครื่องใช้ทองคำและเงินของวิหารของพระเจ้า ที่กษัตริย์เนบูคัด เนสซาร์ได้ขนย้ายออกมาจากวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม และเอาไปวางไว้ในวิหารของบาบิโลน กษัตริย์ไซรัสได้เคลื่อนย้ายเครื่องใช้เหล่านี้ จากวิหารของบาบิโลน ไปมอบให้ชายที่ชื่อเซบัสซาร์ ซึ่งพระองค์ได้แต่งตั้งให้เป็นเจ้าเมือง

๑๕ กษัตริย์ไซรัสได้สั่งเซบัสซาร์ว่า ‘ให้เอาเครื่องใช้เหล่านี้ไปเก็บไว้ในวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม และให้สร้างวิหารของพระเจ้าขึ้นมาใหม่บนสถานที่ดั้งเดิม’ ๑๖ แล้วเซบัสซาร์คนนั้น ก็ได้มาวางรากฐานให้วิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม และตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ วิหารก็ได้รับการก่อสร้างเรื่อยมาแต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์

๑๗ ตอน นี้ ถ้าพระองค์อยากจะค้นดูบันทึกจากห้องเก็บเอกสารของวังที่อยู่ในบาบิโลน เพื่อตรวจสอบว่าจริงหรือไม่ที่ กษัตริย์ไซรัสได้ออกคำสั่งให้สร้างวิหารของพระเจ้าในเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ แล้วจากนั้นพระองค์ก็ส่งจดหมายมาให้กับพวกเราว่า พระองค์ตัดสินใจอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้”

คำสั่งของกษัตริย์ดารีอัส

๖ กษัตริย์ดารีอัสจึงได้ออกคำสั่งให้พวกเขาค้นห้องเก็บเอกสารที่บาบิโลนใช้เก็บทรัพย์สมบัติ ๒ แล้วพวกเขา ก็พบหนังสือม้วนหนึ่ง ที่บ่อมปรการในเอกบาทานา ซึ่งอยู่ในมณฑลมีเดีย และในหนังสือม้วนนั้นเขียนไว้ว่าอย่างนี้

บันทึกความจำ ๓ ในปีแรกของรัชกาลกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ไซรัสได้มีคำสั่ง

ที่เกี่ยวข้อง กับวิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็มว่าอย่างนี้

ให้สร้างวิหารขึ้นมาใหม่ ในสถานที่ที่พวกเขาเคยถวายนบูชา และให้วางรากฐานให้เหมือนกับสภาพเดิม ให้มีความสูงหกสิบศอก และกว้างหกสิบศอก ๔ ให้สร้างด้วยหินใหญ่สามชั้น และสร้างด้วยไม้หนึ่งชั้น ให้คลัง หลวงเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ๕ นอกจากนั้น พวกเครื่องใช้ทองคำและเงินของวิหารของพระเจ้า ที่กษัตริย์เนบูคัด เนสซาร์ได้ออกมาจากวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม และเอาไปไว้ในบาบิโลนนั้น จะต้องส่งกลับคืนไปยังวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม เอาไปไว้ในที่ของมัน และเก็บรักษาไว้ในวิหารของพระเจ้า

๖ ดังนั้น ททเรนัยเจ้าเมืองมณฑลฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส และเซธาร์โบ เซนัย รวม ทั้งพวก ทานที่เป็นเพื่อนร่วม งานของพวก เขา ที่เป็นผู้ตรวจราชการของมณฑลฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส อยู่ให้ห่างจากที่นั้น ๗ ย่าไปปรบกวงานสร้างวิหารของพระเจ้า ปลอ่ยให้เจ้า เมืองของชาว ยิว และพวกผู้ อาวุโสของพวก เขา สร้างวิหารของพระเจ้าขึ้นมาใหม่บนพื้นที่เดิม

๘ และตอน นี้ เราขอ สั่งพวก ทานให้ช่วยพวกผู้ อาวุโสของชาว ยิวเหล่านั้น ที่กำลังสร้างวิหารของพระเจ้าขึ้นมาใหม่ ค่า ใช้ จ่ายในการก่อสร้างของคนพวก นี้ ให้จ่ายจากเงิน หลวงทั้งหมด คือเงินที่เก็บได้จากภาษีของมณฑลฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องหยุดงาน ๙ ให้จัดหาทุกสิ่งให้กับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็พวกวัว หู่มุ่ และตัวผู้ หรือลูกแกะ ที่ต้องใช้สำหรับถวาย เป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ หรือจะเป็นข้าวสาลี เกลือ เหล้าองุ่น หรือน้ำมัน ที่พวกนักบวชในเมืองเยรูซาเล็มขอ ก็ให้จัดหาให้กับพวกเขาทุกๆ วันอย่าให้ขาดเลย ๑๐ เพื่อพวกเขาจะได้ถวายเครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอม

* ๕:๑๒ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ อ่านเพิ่มเติมได้จาก หนังสือ ๒ พงศกษัตริย์ ๒๕:๑-๒๑ (ดูคำอธิบาย ได้จากบทที่ ๑:๗)

ให้กับพระเจ้าแห่งฟ้า สวรรค์ และให้อิฐฐานเพื่อเราผู้เป็นกษัตริย์และพวกลูกชายของเรา

๑๐ และถ้าใครไม่เชื่อ ฟังคำ สิ่งนี้ เราขอส่งให้ดิงเสา ไม่นำบ้านของคณูญ นินมาอันหนึ่ง และเอามาผู้คนๆ นินและเมียของเขา และให้เอาบ้านของเขามาทำเป็นส้วมสาธารณะ

๑๑ ขอ ให้พระเจ้า ที่ได้เลือกสถานที่นั้น ให้เป็นที่นมัสการพระองค์ โคนัน ลัม กษัตริย์องค์ไหนๆหรือประชาชนกลุ่มใดก็ตาม ที่ฝ่าฝืนคำสั่งนี้ และอยากจะทำลายวิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม

เรา กษัตริย์ดาร์ริอัส เป็นผู้ออกคำสั่งนี้เอง ให้เชื่อฟังคำสั่งนี้อย่างเคร่งครัด

วิหารสร้างเสร็จ

๑๓ แล้วทัทธเนย์ เจ้าเมืองฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส และเซธาร์โบ เซนัย รวมทั้งเพื่อนร่วมงานของพวกเขา ก็ทำทุกอย่างตามที่กษัตริย์ดาร์ริอัสสั่ง ๑๔ พวกผู้อาวุโสของชาว ยิว ได้ก่อสร้างวิหารสำเร็จจุล่งไปด้วยดี ภายใต้การพูดแทนพระเจ้าของฮัก กัย ผู้พูดแทน พระเจ้า และเศ คา ริ ยาห์ลูกชายของอิดโต พวกเขาสร้างวิหารเสร็จตามคำสั่งของพระเจ้าแห่งอิสราเอล และตามคำสั่งของพวกกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย คือไซรัส ดาร์ริอัส และอาร์ ทา เซอร์ ซีส ๑๕ แล้ววิหารนี้ก็สร้างเสร็จในวันที่สามของเดือนอาดาร์ "ในปีที่หกแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์ริอัส †

๑๖ แล้วประชาชนของอิสราเอล รวมทั้งพวกนักบวช และพวกชาวเลวี และเซलयทุกคนที่ได้กลับมา ได้อุทิศวิหารนี้ให้กับพระเจ้า และพวกเขาที่มีความ สุขมากที่ได้ทำอย่างนั้น

๑๗ ในการอุทิศวิหารนี้ พวกเขาได้ถวายเครื่องบูชาโดยมีวัวตัวผู้หนึ่ง ร้อยตัว แกะตัวผู้สองร้อยตัว ลูกแกะสี่ร้อยตัว และเครื่องบูชาขี้อะล้างสำหรับอิสราเอลทั้งหมด คือแพะตัวผู้สี่สิบสองตัว เป่าละตัว ๑๘ พวกเขาแต่ง ดงนักบวชให้อยู่ในแผนกต่างๆของพวก เขา และแต่ง ดงชาวเลวีให้อยู่ในแต่ละหน่วย เพื่อรับใช้ในวิหารของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม ตามที่ได้เขียนไว้ในหนังสือของโมเสส

เทศกาลปลดปล่อย

๑๙ พวกชาวยิวที่กลับมาจากการเป็นเชลย ได้เฉลิมฉลองเทศกาลปลด ปล่อย ในวันที่สิบ สิบของเดือนแรก ๒๐ นักบวชทุกคนได้ชำระตัว เองให้สะอาดบริสุทธิ์แล้ว และชาวเลวีก็เป็นผู้บริสุทธิ์ด้วยในสายตาผู้ อื่น ดงนินชาวเลวีจึงฆ่าแกะในเทศกาลปลด ปล่อยเพื่อชาว ยิวทุกคนที่กลับมาจากการเป็นเชลย เพื่อพี่น้องทั้งหลายของเขาที่เป็นนักบวช และเพื่อตัว เขาเองด้วย ๒๑ ประชาชนของอิสราเอลที่กลับมาจากการเป็นเชลย ได้กินอาหารในเทศกาลปลดปล่อยนี้ เหมือนกับคนอื่น ๆ ทั้งหมดที่ได้แยกตัว เองออกจากสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ๓ ของพวกคนต่างชาติในแผ่นดิน เพื่อจะได้นมัสการพระ ยะห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ๒๒ พวกเขาได้เฉลิมฉลองเทศกาลกินขนมปังไร้ เชื้อเป็นเวลาเจ็ด วันด้วยความยินดี เพราะพระ ยะห์เวห์ได้ทำให้พวกเขา มีความ สุข ที่พระองค์ได้เปลี่ยนทัศนคติของกษัตริย์อัส ซีเรีย **ที่มีต่อพวกเขา ดง นิน กษัตริย์ จึงได้ช่วยพวกเขาในการสร้างวิหารของพระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล

*๖:๑๕ วันที่สามของเดือนอาดาร์ หมายถึงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม นักเขียนสมัยโบราณ (เอสตราสที่หนึ่ง) ระบุไว้ว่า "วันที่ ๒๓ ของอาดาร์"

†๖:๑๕ ปีที่หกแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์ริอัส คือ ปีที่ ๕๑๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡๖:๑๙ บทที่ ๑๙ ในที่นี้ภาษาดั้งเดิมเปลี่ยนจากอาร์เมค กลับมาเป็นฮีบรู

§๖:๑๙ เดือนแรก หมายถึงเดือนมีนาคม-เมษายน ปี ๕๑๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด

§๖:๒๑ สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ คือพวกสิ่งที่ทำให้ชาวยิวไม่สามารถเข้ามานมัสการพระยะห์เวห์ได้ ดูเพิ่มเติมได้จาก เลวีนิติ บทที่ ๑๑-๑๕

**๖:๒๒ กษัตริย์อัสซีเรีย คงหมายถึงดาร์ริอัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

เอสราที่มาเมืองเยรูซาเล็ม

๗ ^๑หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ผ่านไป ^๒ในช่วงรัชกาลของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสแห่งเปอร์เซีย เอสราได้ขึ้นมาจากบาบิโลน มาที่เมืองเยรูซาเล็ม เอสราเป็นลูกของเสโรอาห์ ที่เป็นลูกของอาซารียาห์ ที่เป็นลูกของฮิลคียาห์ ^๓ที่เป็นลูกของซัลลุม ที่เป็นลูกของศาโดค ที่เป็นลูกของอาหิบูบ ^๔ที่เป็นลูกของอามารียาห์ ที่เป็นลูกของอาซารียาห์ ที่เป็นลูกของเมรายุท ^๕ที่เป็นลูกของเศราหียาห์ ที่เป็นลูกของอุสซีย์ ที่เป็นลูกของบุดคีย์ ^๖ที่เป็นลูกของออบีซุวา ที่เป็นลูกของฟีเนหัส ที่เป็นลูกของเอเลอาซาร์ ที่เป็นลูกของอาโรน ที่เป็นหัวหน้านักบวช

^๗เอสราคนนี้ขึ้นมาจากบาบิโลนมาที่เมืองเยรูซาเล็ม เขาเป็นครู ^๘เป็นผู้เชี่ยวชาญกฎหมายของโมเสสเป็นอย่างดี ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้มอบกฎนี้ให้กับอิสราเอล กษัตริย์ได้ให้เอสราทุกสิ่งทุกอย่างตามที่เขาขอ เพราะมือของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาคอยช่วยเหลือเขา ^๙มีประชาชนอิสราเอลบางคน รวมทั้งนักบวชบางคน พวกชาวเลวี พวกนักร้อง บรรดาคนเฝ้าประตู และพวกผู้รับใช้ในวิหาร ได้ขึ้นมาที่เมืองเยรูซาเล็มในปีที่เจ็ดในรัชกาลของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส ^{๑๐}เอสรามาถึงเมืองเยรูซาเล็มในเดือนที่ห้า ของปีที่เจ็ด ในรัชกาลของกษัตริย์นี้ ^{๑๑}เขาได้เตรียมตัวที่จะออกเดินทางจากบาบิโลน ในวันที่หนึ่งของเดือนแรก และได้มาถึงเมืองเยรูซาเล็มในวันที่หนึ่งของเดือนห้า เพราะมือของพระเจ้าคอยช่วยเหลือเขา ^{๑๒}เพราะเอสราได้อุทิศตัวในการศึกษากฎคำสอนของพระยาห์เวห์

ในการทำตามกฎนั้น และในการสั่งสอนกฎระเบียบและกฎหมายของพระองค์ในอิสราเอล

จดหมายอารทาเซอร์ซีสถึงเอสรา

^{๑๓}นี่คือสำเนาจดหมาย ที่กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส รมอบให้กับเอสรา ผู้เป็นนักบวช และครูผู้รอบรู้คำสอนของบัญญัติของพระยาห์เวห์ และกฎระเบียบต่างๆของพระองค์ ที่มีไว้สำหรับคนอิสราเอล

^{๑๔}จาก อารทาเซอร์ซีส ผู้เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง ถึง เอสรา ผู้เป็นนักบวช ครูผู้รอบรู้กฎหมายของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ขอให้อยู่เย็นเป็นสุขในทุกเรื่อง

^{๑๕}เราขอสั่งว่า ใครก็ตามในอาณาจักรของเรา ไม่ว่าจะประชาชนของอิสราเอล หรือนักบวชของพวกเขา หรือชาวเลวี ที่สมัคร จะจะไปยังเมืองเยรูซาเล็มกับเจ้า ก็ไปได้

^{๑๖}เนื่องจากตัวเราและที่ปรึกษาทั้งเจ็ดของเราได้ส่งเจ้าไป เพื่อไปดูว่าประชาชนของยูดาห์และเยรูซาเล็ม เชื่อฟังกฎแห่งพระเจ้าที่อยู่ในมือของเจ้าหรือไม่

^{๑๗}เราและพวกที่ปรึกษาของเรา ก็ยังส่งเจ้าไป เพื่อขอเงินและทองคำที่พวกเรสมัคร ใจมอบให้กับพระเจ้าแห่งอิสราเอล ที่มีวิหารอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ^{๑๘}ให้เจ้ารวบรวมเงินและทองคำทั้งหมด ที่เจ้าหามาได้จากมณฑลบาบิโลน พร้อมกับพวกของถวาย ที่ประชาชนและพวกนักบวชเอามาให้ด้วยความสมัครใจ สำหรับ

^{๗:๑} หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ผ่านไป ระหว่างเอสรากับที่ ๖ กับบทที่ ๗ เวลาผ่านไป ๕๘ ปี เรื่องราวของเอสราเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้

^{๗:๑} อารทาเซอร์ซีส เป็นกษัตริย์ของเปอร์เซีย ช่วงประมาณปี ๔๖๕-๔๒๔ ก่อนพระเยซูมาเกิด พระองค์เป็นลูกชายของกษัตริย์เซอร์ซีส

^{๗:๖} ครู แปลตามตัวอักษรว่า “คนคัดลอก” คนผู้นี้เป็นคนคัดลอกหนังสือ เขาศึกษาจากหนังสือเหล่านั้นและกลายเป็นครู

^{๗:๘} เดือนที่ห้า หมายถึงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ปี ๔๕๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

^{๗:๑๑} กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส เป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ปี ๔๖๕-๔๒๔ ก่อนพระเยซูมาเกิด พระองค์เป็นลูกชายของกษัตริย์เซอร์ซีส

^{๗:๑๖} ข้อนี้ ข้อความเปลี่ยนจากภาษาฮีบรูไปเป็นภาษาอารเมค

ถวายให้กับวิหารของพระเจ้าในเมือง
เยรูซาเล็ม
๑๗ และด้วยเงินนี้ แหละ เจ้าต้องเอา
ไปซื้อพวกวัวตัวผู้ แกะตัวผู้ และลูก
แกะ รวมทั้งเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช
และเครื่องดื่มบูชา และเจ้าจะต้องถวาย
สิ่งต่างๆเหล่านี้ นับบนแท่น บูชาในวิหาร
ของพระเจ้าของ เจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม
๑๘ ส่วนเงินและทองคำที่เหลือนั้น
เจ้าและพี่ น้องชาว ยิวของ เจ้า เห็นดี
เห็นชอบที่จะทำยัง ใ้แก่ให้ทำไป ให้
สอดคล้องกับความต้องการของพระเจ้า
ของพวกเจ้า ๑๙ เครื่องใช้ต่างๆที่ได้มอบ
ให้กับเจ้า สำหรับการบูชาในวิหารของ
พระเจ้าของเจ้านั้น ก็ให้เจ้าเอาไปวางไว้
ต่อหน้าพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็ม ๒๐ ส่วน
สิ่งอื่นๆที่เหลือ ที่จำเป็นสำหรับวิหาร
ของพระเจ้าของเจ้านั้น ก็ตกเป็นหน้าที่
ของเจ้าแล้วที่จะจัดหา มา ก็ให้เจ้าเบิก
จากเงินหลวงได้
๒๑ นอกจากนั้นแล้ว เรา กษัตริย์อาร์
ทาเซอร์ซีส ได้ออกคำสั่งนี้ให้กับผู้ดูแล
เงินกองคลังทุกคนที่อยู่ในมณฑลฝั่ง
ตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติสว่าอย่างนี้
คือไม่ว่าเอสราผู้เป็นนักบวช และครุผู้
รอบรู้กฎหมายนิติของพระเจ้าแห่งฟ้า
สวรรค์ จะขออะไรจากเจ้า ก็ให้ทำตาม
นั้นอย่างรวดเร็วและอย่างเต็มที่ ๒๒ ให้
ช่วยได้มากถึงจำนวนเงินสามตันครึ่ง
ข้าวสาลี เหล้า องุ่นและน้ำมันมะกอก
อย่างละสองหมื่นสองพันลิตร ส่วนเกลือ
ให้ได้ไม่อัน ๒๓ ไม่ ว่าพระเจ้าแห่งฟ้า
สวรรค์จะสั่งให้ทำอะไร ก็ให้เป็นไปตาม
นั้นอย่างรวดเร็วและอย่างเต็มที่ สำหรับ
วิหารของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เพื่อว่า
ความโกรธของพระเจ้าจะได้ไม่ตกลงมา
บนอาณาจักรของเราผู้เป็นกษัตริย์ และ
บนพวกลูกชายของเรา
๒๔ เราขอแจ้งให้พวก เจ้าทั้งหลายรู้ว่า
พวกคนเหล่านี้ทั้งหมดคือ พวกนักบวช
พวกชาวเลวี พวกนักร้อง พวกคนเฝ้า
ประตู พวกผู้รับใช้ในวิหาร และคนรับ
ใช้อื่นๆในวิหารของพระเจ้า จะไม่ต้อง
เสียเครื่องบรรณาการ ภาษี และส่วย

ใดๆทั้งสิ้น ๒๕ ส่วนตัวเจ้า เอสรา ตาม
สติปัญญาของพระเจ้าของเจ้า ที่เจ้ามี
นั้น ก็ให้เจ้าแต่งตั้งผู้พิพากษา และผู้
ปกครอง ให้มาตัดสินคนทั้งหมดที่อยู่ใน
มณฑลฝั่งตะวันออก ตกของแม่น้ำยูเฟรติ
ส ซึ่งหมายถึงทุกคนที่รู้จักพวกกฎหมายของ
พระเจ้าของเจ้า และเจ้าก็ควรที่จะสอน
คนเหล่านี้ นั่นที่ไม่รู้จักกฎหมาย นั้นด้วย
๒๖ ใครก็ตามที่ไม่เชื่อ ฟังกฎหมายของพระเจ้า
ของเจ้า และกฎหมายของกษัตริย์ ก็ให้
เขาได้ รับโทษอย่างรวดเร็วอย่างเต็มที่ ที่
ไม่ ว่าจะเป็นโทษตาย หรือเนรเทศไป
อยู่เมืองอื่น หรือยึดทรัพย์ หรือจำคุก
ก็ตาม

เอสราสรรเสริญพระเจ้า

๒๗ สรรเสริญพระเจ้า ยาร์เวห์ พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของพวก เรา ผู้ทำให้กษัตริย์
มีจิตใจที่อยากจะให้เกียรติกับวิหารของ
พระเจ้า ยาร์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็มอย่าง นี้
๒๘ พระองค์ได้แสดงความ รักต่อข้าพเจ้า ต่อ
หน้ากษัตริย์ พวกที่ปรึกษา และข้าราชการ
ชั้น สูงทั้ง หลายของกษัตริย์ เนื่องจาก
มือของพระเจ้า ยาร์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้า
คอยช่วย เหลือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถึงมีกำลังใจ
ที่จะรวบรวมพวกผู้มาจากประชาชน
ของอิสราเอลเพื่อเดิน ทางขึ้นไปยังเมือง
เยรูซาเล็มกับข้าพเจ้า

รายชื่อพวกผู้นำที่กลับมาพร้อมเอสรา

๑ ต่อไปนี้คือพวกหัวหน้าครอบครัว และ
เชื้อสายของพวก เขา ซึ่งเดิน ทางออก
จากบาบิโลนไปกับข้าพเจ้า ในช่วงสมัยของ
กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส
๒ จากคนเหล่านี้ นั้นที่สืบเชื้อ สายจากฟิเนหัส
คือเกอร์โซมุ
จากคนเหล่านี้ นั้นที่สืบเชื้อสายจากอิมมาร์ คือ
ดาเนียล
จากคนเหล่านี้ นั้นที่สืบเชื้อสายจากดูวิด คือ
ฮัทธัซ ๓ จากคนเหล่านี้ นั้นที่สืบเชื้อสายจาก
เชคานียาห์
จากคนเหล่านี้ นั้นที่สืบเชื้อสายจากปาโรซ คือ
เศคาริยาห์

* ๗:๒๗ ข้อนี้ ตรงนี้ ต้นฉบับเปลี่ยนจากอารเมคมาเป็นฮีบรู

พร้อมกับชายที่ขึ้นทะเบียนกับเขาอีกหนึ่งร้อยห้าสิบคน

๔ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากปาห์ทโมอับ คือเอลีโฮนัย ลูกชายของเศราทียาห์ พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกสองร้อยคน

๕ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากคัทธู คือ เซคานียาห์ ลูกชายของยาฮาซึเอล พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกสามร้อยคน

๖ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากอาดิน คือ เอเบคลูกชายของโยนาธาน พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกห้าสิบคน

๗ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากเอลาม คือ เยซายาห์ ลูกชายของอาธาเลียห์ พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกเจ็ดสิบคน

๘ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากเซฟา ทียาห์ คือ เซบาคดียาห์ ลูกชายของมีคาเอล พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกแปดสิบคน

๙ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากโยอาบ คือ โอบาเดียห์ ลูกชายของเยฮีเอล พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกสองร้อยสิบแปดคน

๑๐ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากบานี คือ เซโลมิท ลูกชายของโยสิฟียาห์ พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกหนึ่งร้อยหกสิบคน

๑๑ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากเบบัย คือ เศคาริยาห์ ลูกชายของเบบัย พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกยี่สิบแปดคน

๑๒ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากอัสกาต คือ โยฮานัน ลูกชายของอัททาคาทาน พร้อมกับชายที่อยู่กับเขาอีกหนึ่งร้อยสิบคน

๑๓ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากอาโดเน็ทิม พวกเขาสุดท้ายที่ตามมาทีหลัง มีชื่อว่าเอลีเฟเลท เยอูเอล และเซไมยาห์ พร้อมกับชายที่อยู่กับพวกเขาอีกหกสิบคน

๑๔ จากคนเหล่านั้นที่สืบเชื้อสายจากบิ กวีย คือ อุรียและศักเกอร์ พร้อมกับชายที่อยู่กับพวกเขาอีกเจ็ดสิบคน

การกลับมาเมืองเยรูซาเล็ม

๑๕ ข้าพเจ้ารวบรวมพวกเขาไว้บริเวณแม่น้ำที่ไหลไปสู่อาหะวา พวกเขาตั้งค่ายอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสามวัน ข้าพเจ้าสำรวจดูประชาชนและพวกนกบวช แต่ไม่พบพวก

ชาวเลวีเลยสักคนที่นี่ ^{๑๖} ข้าพเจ้าจึงเรียกคนเหล่านั้นมาหา คือ

เอลีเยเซอร์ อารีเอล เซไมยาห์ เอลนาธัน ยาริบ เอลนาธัน นาธัน เศคาริยาห์ และเมซูลลาม ซึ่งเป็นพวกผู้นำ พร้อมด้วยโยยาริบ และเอลนาธัน ซึ่งเป็นผู้มีสติปัญญา เจียบแหลม ^{๑๗} แล้วข้าพเจ้าก็ส่งพวกเขาไปหาอิดโด ซึ่งเป็นหัวหน้าของสถานที่ที่มีชื่อว่าคาลิเฟีย ข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่าควรจะพูดอะไรกับอิดโดและพี่น้องของเขา รวมทั้งพวกผู้รับใช้ในวิหารที่อยู่ในคาลิเฟีย เพื่อพวกเขาจะได้นำพวกผู้ช่วยมา เพื่อรับใช้ในวิหารของพระเจ้าของเรา ^{๑๘} เนื่องจากมือของพระเจ้าของเราคอยช่วยเหลือเรา พวกเขาจึงส่งชายที่มีความเฉลียวฉลาดคนหนึ่ง ชื่อเซเรบียูห์ พร้อมกับลูกๆและพี่น้องของเขา รวมทั้งหมดสิบแปดคน มาให้กับพวกเรา เซเรบียูห์ เป็นผู้สืบตระกูลมาจากมาห์ลี ที่เป็นลูกของเลวี ที่เป็นลูกชายของอิสราเอล

^{๑๙} พวกเขายังส่งฮาซาบิยาห์ มาร่วมกับเยซายาห์จากตระกูลของเมราวี พร้อมด้วยฟีน้องและพวกลูกชายของพวกเขา รวมทั้งหมดยี่สิบคน ^{๒๐} พวกเขายังส่งผู้รับใช้ในวิหารมาให้ด้วย รวมสองร้อยยี่สิบคน กษัตริย์ดาวิดและพวกเจ้านายได้แต่งตั้งบรรพบุรุษของผู้รับใช้พวกนี้ ให้เป็นผู้ช่วยของพวกเลวี คนที่มาเหล่านี้มีรายชื่อบนนี้ไว้ทุกคน

^{๒๑} ที่ข้างแม่น้ำอาหะวา ข้าพเจ้าก็ได้ประกาศให้ถือศีลอดอาหาร เพื่อเราจะได้อ้อม ตัวลงต่อหน้าพระเจ้าของเรา และขอให้พระองค์ช่วยให้พวกเขาเดินทางด้วยความปลอดภัย สำหรับตัวเราเอง ลูกหลาน และทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขา ^{๒๒} ข้าพเจ้าอับอายที่จะขออาหารและทหารมาจากกษัตริย์ เพื่อปกป้องพวกเขา เราจากศัตรูในระหว่างเดินทาง เพราะพวกเขาได้พูดกับกษัตริย์ไปแล้วว่า “มือของพระเจ้าของเราคอยช่วยเหลือทุกคนที่แสวงหาพระองค์ เพื่อให้พวกเขาปลอดภัย แต่ฤทธิอำนาจและความโมโหระอาของพระองค์จะต่อต้านทุกคนที่ละทิ้งพระองค์” ^{๒๓} ดังนั้นเราจึงอดอาหารและอธิษฐานต่อพระเจ้า เพื่อขอให้การเดินทางนี้ปลอดภัย และพระองค์ก็ตอบคำอธิษฐานของพวกเขา

๒๔ แล้วข้าพเจ้าได้เลือกผู้นำนักบวชมาสิบสองคน พร้อมกับเซเรบิ ยาห์ ฮาซาบิ ยาห์ และพี่น้องของพวก เขาก็สิบ คน ๒๕ แล้วข้าพเจ้าก็ชั่งเงิน ทองคำ พร้อมด้วยเครื่องใช้ต่างๆ ให้กับพวก เขาทั้งสิบสองคน ซึ่งเป็นของ ถวายสำหรับวิหารของพระเจ้าของเรา พวกนี้ เป็นของที่กษัตริย์และที่ ปรีกษาของพระองค์ รวม ทั้งพวกเจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งหลายของอิสราเอลที่อยู่ที่นี่ได้ถวายไว้ ๒๖ สิ่งที่ข้าพเจ้าชั่งและมอบให้พวก เขาประกอบด้วย เงินหนักประมาณยี่สิบสองตัน เครื่องใช้ที่ทำด้วยเงินหนักประมาณสามตันครึ่ง และทองคำประมาณสามตันครึ่ง ๒๗ มีขามทองคำยี่สิบใบ หนักแปดกิโลกรัมครึ่ง และเครื่อง ใช้สอง ชิ้นที่ทำจากทองสัมฤทธิ์ขัด เงามัน ดี ซึ่งมีมูลค่าเทียบ เท่าทองคำ ๒๘ แล้วข้าพเจ้าพูดกับพวกนักบวชว่า “พวกท่านถูกอุทิศไว้สำหรับพระยาห์เวห์ และข้าว ของเครื่อง ใช้เหล่านี้ ก็ถูกอุทิศไว้สำหรับพระ ยาห์เวห์ด้วย เงินและทองคำ พวก นี้เป็นของที่คนสมัคร ใจเอามาถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา ๒๙ ขอให้เฝ้าระวังรักษาสิ่งของเหล่านี้ ไว้ให้ดี จนกว่าจะถึงเวลาที่ท่านชั่งสิ่งของเหล่านี้ ต่อหน้าพวกหัวหน้าของเหล่านักบวช และชาวเลวี รวม ทั้งหัวหน้าครอบครัวของอิสราเอลในเมืองเยรูซาเล็ม ภายในห้องของวิหารของพระยาห์เวห์”

๓๐ ดังนั้น พวกนักบวชและพวกชาวเลวีจึงรับเงินและทองคำ รวม ทั้งเครื่อง ใช้ต่างๆ ที่ชั่งแล้ว และนำสิ่งเหล่านี้ ไปยังวิหารของพระเจ้าของเราในเมืองเยรูซาเล็ม

๓๑ เราเดินทางออกจากบริเวณแม่น้ำอาหะวา ในวันที่สิบสองของเดือนแรก เพื่อไปยังเมืองเยรูซาเล็ม มือของพระเจ้าของเราคอยช่วยเหลือเรา และพระองค์ช่วยปกป้องเราให้พ้นจากเงื้อม มือของศัตรูและพวกโจรในระหว่างทาง ๓๒ แล้วในที่สุด เราก็มาถึงเมืองเยรูซาเล็ม และได้หยุดพักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสามวัน ๓๓ ในวันที่สี่เราได้ชั่งเงินและทองคำ รวม ทั้งเครื่อง ใช้ภายในวิหารของพระเจ้าของเรา และมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของเมเรโมท ลูกชายของอุรี ยาห์ ผู้เป็นนักบวช และเอลเออาซาร์ ลูกชายฟีเนหัส และคนอื่นๆ

อยู่กับพวกเขา คือ ชาวเลวี โยซาบาดลูกชายเยชูอา และโนอัดยาห์ ลูกชายบีนนุย ๓๔ ทุกสิ่งทุกอย่างได้รับกฎตรวจสอบ ด้วยการนับจำนวนและการชั่งน้ำหนัก แล้วจึงบันทึกน้ำหนักรวมทั้งหมดไว้ในเวลานั้น

๓๕ แล้วพวกชาว ยิวก็กลับจากการเป็นเชลย ก็ถวายเครื่องเผาบูชาให้กับพระเจ้าของอิสราเอล ประกอบด้วยวัวตัวผู้สิบสองตัว สำหรับอิสราเอลทั้งหมด แกะตัวผู้เก้าสิบหกตัว ลูก แกะเจ็ด สิบสองตัว (และถวายเครื่องบูชาชำระล้างเป็นแพะตัวผู้สิบสองตัว) ทั้งหมดนี้เป็นเครื่องเผาบูชาที่ถวายให้กับพระยาห์เวห์

๓๖ พวก เขายังได้ส่งมอบพวกคำ สั่งของกษัตริย์ ให้เจ้าหน้าที่หลวงทั้งหลาย รวมทั้งพวกเจ้า เมืองมณฑลฝั่งตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติส แล้วเจ้าหน้าที่และเจ้าเมืองพวกนี้ต่างก็สนับสนุนประชาชนของอิสราเอล และวิหารของพระเจ้า

การแต่งงานกับคนที่ไม่ใช่ชาวยิว

๓๗ **๑** หลัง จากเหตุการณ์เหล่านี้ นั้นเสร็จ ลีน่าลงแล้ว พวกหัวหน้าก็มาพบข้าพเจ้า และพูดว่า “ประชาชนชาวอิสราเอล พวกนักบวช รวมทั้งชาวเลวีทั้งหลาย ไม่ได้แยกตัว เองออกจากชนชาติอื่นใดในดิน แดนที่อยู่รอบๆเขา ชาวอิสราเอลได้ทำในสิ่งที่น่ารังเกียจเหมือนกับคนเหล่านั้น คือชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวเปอร์เซีย ชาวเยนุส ชาวอัมโมน ชาวโมอับ ชาวอียิปต์ และชาวอาโมไรต์ ๒ เพราะคนอิสราเอล ได้ รับเอาลูกสาวของชนชาติรอบข้างเหล่านั้น มาเป็นเมียของพวกเขา เขาและของพวกลูกชายของพวกเขา ด้วย และพวก เขาได้ทำให้เชื้อสายที่อุทิศไว้สำหรับพระเจ้า ไปผสมปนเปกับชนชาติอื่นที่อยู่ในดินแดนแถบนั้น พวกเจ้าหน้าที่และพวกหัวหน้าเป็นผู้เริ่มลงมือทำก่อน ซึ่งเป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า” ๓ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ฉีกทั้งเสื้อและเสื้อคลุมของข้าพเจ้า และดึงผมและเคราของตัวเอง แล้วนั่งตบ ตะลึงอย่างมาก ๔ ทุกคนที่สนั้ เติมเมื่อได้ยินถ้อยคำของพระเจ้าแห่งอิสราเอล ก็มาหาข้าพเจ้า เพราะประชาชนที่ได้ออกจากการเป็นเชลยนั้นไม่สัตย์ ซื่อต่อ

* ๘:๓๑ เดือนแรก หมายถึงเดือนมีนาคม-เมษายน ปี ๔๕๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

พระเจ้า ข้าพเจ้านั่งตก ตะลึงอยู่ จนถึงเวลา
ถวายเครื่องบูชาตอนเย็น

^๕เมื่อได้เวลาถวายเครื่องบูชาตอน เย็น
ข้าพเจ้าลุก ขึ้นจากตรงที่ข้าพเจ้านั่งด้วยความ
อับอาย พร้อมกับเสื้อและเสื้อคลุมที่ฉีก
ขาด ข้าพเจ้าคุกเข่าลงกราบ และยื่นมือทั้ง
สองขึ้นต่อพระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้า
^๖และพูดว่า

“ข้า แต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
รู้สึกอับอายและละอาย ใจเกินกว่าจะสู้
หน้าพระองค์ได้ ข้าแต่พระเจ้า บาปของ
พวก เราได้เพิ่มมากขึ้นจนสูงท่วม หัว
ของพวกเราแล้ว และความ ผิดของเรา
ก็พอกพูนมากจนถึงสวรรค์แล้ว ^๗ตั้งแต่
สมัยบรรพบุรุษของพวก เรามาจนถึงทุก
วันนี้ เรามีความผิดที่ร้ายแรงมาก และ
เพราะบาปของ เรา พวก เรา รวมทั้ง
พวกกษัตริย์ของเรา และพวกนักบวช
ของ เราต้องตกไปอยู่ในกำ มือของพวก
กษัตริย์ต่างชาติทั้งหลาย ถูกดามฆ่าฟัน
ถูกจับไปเป็นเชลย ถูกปล้น และได้รับ
ความอับอายขายหน้าจนถึงทุกวันนี้

^๘แต่แล้วในช่วงระยะเวลาอันสั้น พระ
ยาห์เวห์ พระเจ้าของเราก็ดำเนินแสดงความ
เมตตาต่อเรา โดยยอมให้พวก เรบาง
คนหลุดพ้นจากการเป็นเชลย และมอบ
สถานที่ปลอดภัยให้กับเรา ซึ่งเป็น
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ตั้ง นน
พระเจ้าของ เราจึงให้ความ หวังใหม่
กับเรา และได้ช่วย กู้พวก เรบางคน
ให้พ้นจากการเป็นเชลยและให้เริ่ม ดัน
ชีวิตใหม่ ^๙ใช่แล้ว เราเป็นทาสกัน แต่
พระเจ้าของพวก เราก็ไม่ได้ทอด ทิ้งเรา
ในขณะที่ เราตกเป็นทาสนั้น พระองค์
ได้แสดงความ รักต่อเรา ต่อ หน้าพวก
กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ด้วยการมอบชีวิต
ใหม่ให้กับพวก เรา โดยให้สร้างวิหาร
ของพระเจ้าของ เราขึ้นมาใหม่ และให้
ซ่อมแซมส่วนที่ปรักหัก พัง รวมทั้งให้
เราได้รับความคุ้มครอง ในยูดาห์และ
ในเยรูซาเล็ม

^{๑๐}แต่บัดนี้ พระเจ้าของเรา พวกเรา
จะพูดอะไรได้อีกหลังจากเกิดเรื่องนี่ขึ้น

แล้ว เนื่องจากเราได้ทอด ทิ้งกฎบัญญัติ
ของพระองค์ ^{๑๑}ที่พระองค์ได้ให้ผ่านมา
ทางมือของพวกผู้รับใช้ของพระองค์ คือ
พวกผู้ พุดแทนพระองค์ เมื่อพระองค์
พูดว่า ‘แผ่นดินที่พวก เจ้ากำลังเข้าไป
เป็นเจ้าของ คือแผ่นดินที่เคยเสื่อมเสีย
เนื่องจากการกระทำอันชั่ว ร้ายของ
ประชาชนที่อาศัยอยู่ที่ นน แผ่นดินจึง
ถูกทำลายไป เพราะการกระทำอันน่า
ขยะแขยงที่พวก เขาได้ทำ พวก เขาได้
ทำให้แผ่นดินเต็มไป ด้วยการกระทำอัน
สกปรกทั้งหลายของพวก เขาจากด้านนี้
ไปสุดอีกด้านหนึ่ง ^{๑๒}ตั้ง นนอย่าได้ยก
ลูกสาวของ เจ้าให้ไปเป็นเมียลูกชาย
พวกนั้น และอย่าได้รับลูกสาวของพวก
นั้นมาเป็นเมียของลูกชายเจ้าด้วย และ
อย่าได้ส่งเสริมให้พวกนั้นอยู่ดีมีสุข หรือ
เจริญรุ่งเรือง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้แข็งแรง
และได้กินสิ่ง ดีๆจากแผ่นดิน และ
พวก เจ้าจะ ได้สืบทอดมรดกนี้ให้กับลูก
หลานตลอดไป’

^{๑๓}หลัง จากเรื่องเหล่านี้ นี้เกิด ขึ้นกับ
เรา เพราะการกระทำอันชั่ว ร้ายและ
ความ ผิดอันใหญ่ หลวงของเรา ถึง แม้
ว่าพระองค์ พระเจ้าของ เราได้ลงโทษ
เราน้อยกว่าที่เราสมควรจะได้รับสำหรับ
บาปของ เรา แล้วในเมื่อพระองค์ได้ให้
พวกเรามีกลุ่มที่เหลือรอดอย่างนี้ ^{๑๔}เรา
ยังจะกลับไปหักข้อบัญญัติของพระองค์
อีก หรือ เรายังจะไปแต่งงานกับชนชาติ
ต่างๆที่ทำสิ่งน่าขยะแขยงเหล่านี้ อีก
หรือ ถ้าทำอย่างนั้น พระองค์คงจะโกรธ
เรา และทำลายเราจนไม่มีใครเหลือรอด
เลยสักคนใช่ไหมพระองค์

^{๑๕}ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล พระองค์ข้างใต้ นักที่ปล้ำสู้ให้
เราเป็นกลุ่มที่เหลือรอดจนถึงวันนี้ เรา
อยู่ต่อหน้าพระองค์ด้วยความผิดของเรา
ความ ผิดนี้ทำให้เราไม่สามารถยืนอยู่ต่อ
หน้าพระองค์ในฐานะผู้บริสุทธิ์ได้”

*๙:๘ ความคุ้มครอง แปลตรงๆได้ว่า “กำแพง” แต่ในที่นี้หมายถึงความคุ้มครอง ที่ได้รับ
จากการสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ชาวเปอร์เซีย ไม่ได้หมายถึงตัวกำแพงเมืองจริงๆ

ชายทุก คนที่แต่งงานกับหญิงต่าง ชาติเสร็จ เรียบร้อย ในวันที่หนึ่งของเดือนแรก *ของปี

รายชื่อชายที่แต่งงานกับหญิงต่างชาติ

^{๑๘}รายชื่อผู้สืบตระกูลของนักบวช ที่ได้ แต่งงานกับหญิงต่างชาติมีดังนี้

รายชื่อจากผู้สืบตระกูลของเยชูอา ลูกชาย ของโยชาตัก และพี่น้องของเขาคือ มา อาเสอาห์ เอสีเยเซอร์ ยารีบ และเก ดาลียาห์ ^{๑๙}(พวกเขาทุกคนสัญญาว่า จะ หย่ากับภรรยาของตน และพวกเขาแต่ละ คนได้มอบแกะตัวผู้จากฝูง เป็นของถวาย ชดเชยสำหรับความผิดของเขา)

^{๒๐}จากผู้สืบตระกูลของอิมเมอร์ มี ฮานานี และเศบาดียาห์

^{๒๑}จากผู้สืบตระกูลของฮาริม มี มาอาเสอาห์ เอลียาห์ เซไมอาห์ เยฮีเอล และอุสซียาห์

^{๒๒}จากผู้สืบตระกูลของปาซเซอร์ มี เอลีโอเอ นัย มาอาเสอาห์ อิซมาเอล เนธันเอล โยซา บาด และ เอลาสาห์

^{๒๓}จากชนชาวเลวี มี โยซาบาดา ชิเมอี เคลายาห์ (นั่นคือ เคลีทา) เปธาิยาห์ ยูดาห์ และเอลีเยเซอร์

^{๒๔}จากพวกนักร้อง มี เอลียาซิบ จากคนเฝ้าประตูมี ซัลลุม เทเลม และอุรี

^{๒๕}แล้วส่วนชาวอิสราเอลที่ เหลือ ประกอบ ด้วย

จากผู้สืบตระกูลของปาโรซ มี รามียาห์ อิสซียาห์ มัคคิยาห์ มียามิน เอเลอาซาร์ มัคคิ อาห์ และเบไนยาห์

^{๒๖}จากผู้สืบตระกูลของเอลาม มี มัทธานิยาห์ เศคาริยาห์ เยฮีเอล อับดี เยเรโมท และเอ ลียาห์

^{๒๗}จากผู้สืบตระกูลของศัทธู มี เอลีโอเอนัย เอลียาซิบ มัทธานิยาห์ เยเรโมท ศาบาด และอาซึซา

^{๒๘}จากผู้สืบตระกูลของเบบัย มี เยโฮฮานัน ฮานันยาห์ ศับบัย และอัทลัย

^{๒๙}จากผู้สืบตระกูลของบานี มี เมซูลลาม มัลลูด อาดาياهو ยาซุบ เซอัล และ เยเร โมท

^{๓๐}จากผู้สืบตระกูลของปาห์โมอับ มี อัตนา เคลาล เบไนยาห์ มาอาเสอาห์ มัทธานิยาห์ เบซาเลล บินนุย และ มนัสเสห์

^{๓๑}จากผู้สืบตระกูลของฮาริม มี เอลีเยเซอร์ อิสซิทอาห์ มัลคิยาห์ เซไมอาห์ ชิเมโอน ^{๓๒}เบนยามิน มัลลูด และเซมาริยาห์

^{๓๓}จากผู้สืบตระกูลของฮาซุม มี มัทเธนัย มัทธิตตาห์ ศาบาด เอลีเฟเลท เยเรมัย มนัสเสห์ และชิเมอี

^{๓๔}จากผู้สืบตระกูลของบานี มี มาอาดัย อัม ราม อุเอล ^{๓๕}เบไนยาห์ เบดัยยาห์ เคลูอี ^{๓๖}วานิยาห์ เมเรโมท เอลียาซิบ ^{๓๗}มัทธา นิยาห์ มัทเธนัย และยาอาสุ

^{๓๘}จากผู้สืบตระกูลของบิ น นุย มี ชิ เม อี ^{๓๙}เซเลมียาห์ นาธัน อาดาياهو ^{๔๐}มคณา เดบัย ซาซัย ซารัย ^{๔๑}อาซาเรล เซเลมียาห์ เซมาริยาห์ ^{๔๒}ซัลลุม อามาริยาห์ และโย เซฟ

^{๔๓}จากผู้สืบตระกูลของเนโบ มี เยฮีเอล มัททิ ธิยาห์ ศาบาด เศบินา ยาดัตัย โยเอล และ เบไนยาห์

^{๔๔}คนเหล่านี้ นี้ได้แต่งงานกับหญิงต่าง ชาติ โดยบาง คนมีลูกกับภรรยาเหล่านั้นของพวกเขา ด้วย

* ๑๐:๑๗ เดือนแรก หมายถึงเดือนมีนาคม-เมษายน